

گواهی فوت ۹ خدمه سانچی به علت آنکه «هیچ دلیل یقین‌آور مبنی بر فوت خدمه نفتکش سانچی وجود ندارد» از سوی دادگاه باطل شد و این خبر بازتاب زیادی در شبکه‌های اجتماعی پیدا کرد. کاربران به خبرهای مربوط به این نفتکش حساسیت زیادی دارند و این خبر باعث شد بعضی‌ها به زنده بودن خدمه سانچی امید پیدا کنند: «ماجرای سانچی حالا تبدیل به ماجرای گمشدگان شده است. انگار

که خدمه اکنون لاست را زندگی می‌کنند. بعد از هواپیمای گمشده مالزی، سانچی عجیب‌ترین پرونده سال‌های اخیر است.» «برگه فوت رو باطل کردن یعنی الان اونا زنده شن؟ اگه زنده هستن پس کجان؟ اگر نه این بازیابی‌چیه؟ جز اینکه که دیگه غرامت به خانواده‌ها تعلق نمی‌گیره؟»، «این داستان از اولش هم عجیب غریب بودا»، «این خبر عجیب امید رو به من برگردوند. هنوز حرف‌های زن یکدوم تو گوشمه که مراسم ختم نگرفته بود و می‌گفت شوهر من نمرده و من بعدش باهاش حرف زدم. به امید اینکه دوباره برگردند»، «سه سال از حادثه تلخ سانچی گذشته؛ از سی

اسم تو هر اسمی که هست...

امام جمعه مشهد در نماز جمعه این شهر درباره احترام میان همسران حرف‌هایی زد که باعث شد کاربران زیادی به آن واکنش نشان دهند و درباره‌اش بنویسند. حجت‌الاسلام علم‌الهدی، امام جمعه مشهد گفت: «متأسفانه با تأثیر فرهنگ غرب زن و همسر درخانه همدیگر را با اسم کوچک صدا می‌زنند. در لایه اول که صمیمیت بین زن و شوهر حاکم است اگر همدیگر را با اسم کوچک صدا بزنند مانعی ندارد، اما در لایه دوم که لایه ظاهری زندگی است باید حرمت زن و شوهر حفظ شود.» با اینکه کاربرانی از این می‌نوشتند که منظور امام‌جمعه مشهد حفظ احترام زن و شوهر در حضور دیگران بوده، شوخی‌ها و انتقادها با این مسأله دیروز هم ادامه داشت: «فضا آتقدر سوررئاله که یه عده هم از شوهر اسلام آیات و روایات میارن که اشکال نداره زنت رو به اسم کوچیک صدا کنی.»، «یکی از آقایون روزنامه‌نگار سال ۸۹ بعد از بازدید از تحریریه خبرگزاری مهر، گفته بود چرا اینا

و دو نفر خدمه، پیکر سه نفر پیدا شد. در این مدت شایعات و حرف و حدیث‌های زیادی مطرح بود و حالا بعد از شکایت و پیگیری‌های خانواده برخی از آنها، گواهی فوت ۹ نفر باطل شد و این شاید بتوانه آغاز راه شفافیت برخی حرف‌های عجیب و باورنکردنی مربوط به این «الان جواب این؟ خانواده چییه؟ الان برنامه چییه»، «ماجرای سانچی خیلی عجیب و ترسناکه و از همه ترسناکتر سکوت مقامات»، «شرق نوشته: خانواده‌ها فوت را قبول ندارند، چون: هزار و ۲۰۰ تماس داشتند که فرد تماس‌گیرنده، اسم خصوصی یا مستعار خانواده‌ها را بیان کرده و گفته یک ایرانی این شماره‌ها را داده و درخواست کرده به صاحب شماره‌ها بگن ما زنده‌ایم.»، «این رای دادگاه پس از ۱۲۰۰ تماس مشکوکی بود که خبر از زنده بودن آنها می‌داد»، «یعنی ممکنه واقعاً خدمه سانچی زنده باشند؟ کجا نگهداری می‌شوند؟ در صورت زنده بودن کدام دولت عامل رایش آنهاست؟ کوئیند کشتی چینی به سانچی واقعاً غیرتعمدی بوده؟ دادگاه با کدام مستند گواهی فوت خدمه سانچی را لغو کرده؟ هزاران سؤال و یک کورسوی امید در دلم ریانه می‌کشد»، «اینکه رای دادگاه مبنی بر زنده بودن خدمه کشتی سانچی لازم‌الاجراست یعنی چی؟ لازم‌الاجرا بودنش برای کی چه وظیفه‌ای میاره؟»، «دلیل مهمی که خانواده‌ها فوت را قبول ندارند، به بیش از هزارو ۲۰۰ تماسی بازمی‌گردد که فرد تماس‌گیرنده می‌گفت فرد ایرانی‌تباری درخواست کرده به صاحب شماره‌ها اطلاع دهند که «ما زنده‌ایم».

شهرنود مجازی

بگفته خدمانی

همو به اسم کوچیک صدا میزنن و زن و مرد قاضی نشستنت؟»، «روحانی همچین براه هم نمی‌گفت که اگر اینها رای بیاورند بین مردم دیوار می‌کشند.»، «من مستمع نماز جمعه در صحن جمهوری بودم. موضوع بحث فرهنگ زندگی زناشویی با تأسی از زندگی امیرالمؤمنین و حضرت زهرا بود و اینکه حضرات هم را با کنیه و احترام صدا می‌زدند و متأسفانه الان این احترام رعایت نمی‌شود و بعد این جملات را گفتند که اینا تحت تأثیر فرهنگ غرب است.»، «من زب بگیرم قبل اینکه صدامش کنتم lock Caps رو می‌گیرم که اسمش بزرگ شه مدیون نشم»، «حرمت عقل و دین را حفظ کنبد»، «یه گشت امنیت اخلاقی این مدلی هم راه بندازبد که زن و شوهرها همدیگه رو با اسم کوچیک صدا زنن»، «آقای علم‌الهدی یه نکته اخلاقی تشنگ گفت که زن و شوهر در حضور سایر افراد خانواده باید با احترام ویژه همدیگه رو صدا کنند، نه اونجوری که فرزندانشون رو صدا می‌کنند... نکته‌ای که اکثر خانواده‌های اصیل رعایت می‌کنن»

نرگس آبیار: با ترکیه ریشه‌های فرهنگی مشترک فراوان داریم

در محدوده خاورمیانه، ترکیه و ایران هستند که دارند خیلی خوب در حوزه سینما کار می‌کنند. بشدت امکان همکاری مشترک هست چون ریشه‌های فرهنگی مشترک فراوان داریم. برای مثال، در موضع پناهندگان موضوع ما می‌تواند مشترک باشد. تعداد زیادی از پناهندگان سوری به ترکیه آمده‌اند و ما هم میزبان پناهندگان از افغانستان و دیگر کشورها بوده‌ایم. در موضوع مواد مخدر هم می‌توانیم کارهای مشترک را دنبال کنیم. به تازگی آقای حسن فتحی یک پروژه مشترک درباره زندگی مولانا در ترکیه ساخت که اتفاقی بسیار خوب است و خود من هم خیلی تمایل دارم یک کار در ترکیه بسازم. تا آنجا که من دنبال کرده و پی گرفته‌ام، سینمای ترکیه در سال‌های اخیر جهشی بسیار خوب داشته است.

بخشی از سخنان کارگردان فیلم سینمایی ابلق در گفت‌وگو با خبرگزاری آنا‌تولی

تاث‌ر پاسداشت زندگی است

اول را خواهد زد و نه آموزش و پیشرفت و تربیت نیروی انسانی و... چون محبت آموزش برای مال اندوزهایی که به هنر جسیبیده‌اند جایگاهی ندارد و صرفاً انجام شعبده و درآمد برایشان مهم است. پس اتفاقی نخواهد افتاد و تاجران فرهنگ دوباره با نمایش‌های بزرگ‌دوزک شده سر و کله‌شان پیدا خواهد شد. با این همه؛ داشتن چنین فکر و پیش‌بینی، باعث نمی‌شود که من و امثال من کار نکنیم و عرصه را خالی کنیم و دست روی دست بگذاریم. من و بسیاری دیگر؛ همان‌طور که گفتیم در شرایط کرونا کار روی صحنه بردیم و نوشتیم چون اگر این کار را نمی‌کردیم، حال و روزکار و روحیه‌مان از دست می‌رفت. برای ما تئاتر حکم زندگی دارد و نمی‌خواستیم دست از این زندگی بکشیم. از سوی دیگر؛ جان مردم هم برای همه ما، مهم‌ترین مسأله بود و من همان قدر که تمام اجراهای اخیر را به کادر درمان تقدیم کردم اعلام کردم که سر اطاعت در پذیرش حکم آنها دارم و اگر بگویند که اجرا نباید بریود، همان کار را خواهیم کرد. با این وسواس‌ها کار را پیش بردیم و اجراها را انجام دادیم و خدا را شاکرم که مردم هم استقبال خوبی داشتند و ما را در این شرایط تنها نگذاشتند؛ البته که بی‌شک دلهره‌ای وصف‌ناشدنی همیشه با ما بود و هست اما این دلهره‌ها را سعی کردیم به منطقی تبدیل کنیم برای پاسداشت و حفاظت از جان آدمی و البته جان تئاتر که تا امروز هم موفق بودیم این وظیفه انسانی را پیش ببریم.

اثری پژوهشی درباره نشریات طنز و فکاهی

«سیری در داستان‌های کوتاه از نشریات طنز و فکاهی» کتابی است که در آن به تاریخ انتشار نشریات طنز و فکاهی از سال ۱۲۸۶ شمسی تاکنون پرداخته‌شده و در پی آن گزیده‌ای از داستان‌های کوتاه این نشریات به کوشش محمدرقیع ضیایی و غلامرضا کیانی رشید آورده شده است.

این کتاب پژوهشی که پانز گذشته از سوی نشر مروارید روانه کتاب‌فروشی‌ها شده دربردارنده سه فصل است؛ فصل اول شامل «مقدمه‌ای بر نشریات طنز و فکاهی» است و نویسندگان در فصل دوم نیز به ذکر «نشریات تأثیرگذار فکاهی و انتقادی» می‌پردازند. اما در فصل سوم کتاب با عنوان «داستان‌های کوتاه از نویسندگان نشریات طنز و فکاهی» به چاپ مجدد ۵۵ داستان از چهره‌های پیشکسوت طنز مطبوعاتی، پرداخته‌شده است.

آن‌طور که در پیشگفتار کتاب هم آمده تاکنون حدود ۲۵۰ نشریه، در قالب روزنامه، هفتگی، ماهنامه یا سالنامه به‌صورت فکاهی و طنز، در ایران منتشرشده که عمده محتویات آنها را می‌توان به‌طور کلی به دو‌قسمت نوشتاری و تصویری تقسیم کرد. البته بخش تصویری و همچنین بخش نوشتاری نشریات طنز- و فکاهی که به زیرمجموعه‌های «نظم و نثر» تقسیم می‌شوند موردبحث این کتاب نیستند. این کتاب به‌طور خاص به داستان‌های کوتاه و داستان‌واره‌های عده‌ای از نویسندگان طنز و فکاهی اینگونه نشریات اختصاص دارد.

علت ذکر داستان کوتاه و یا داستان‌واره‌ها این است که بسیاری از این نمونه‌ها، قالب کامل یک داستان کوتاه را ندارد و اغلب بین یک مطلب کوتاه و یک داستان کوتاه در نوسان است.

نکته‌ای که نباید از آن غافل شد این است که بسیاری از این نشریات، اگر هم درجایی موجود باشند، به‌صورت کالاهای متروکه درآمده‌اند که دستیابی به آنها بسیار مشکل و در موارد غیرقابل دسترسی است. از همین رو نویسندگان کتاب، این مجموعه را به آثار قدیمی‌ترا اختصاص داده‌اند و همان‌طور که خودشان هم تأکید کرده‌اند بحث نادیده گرفتن نویسندگان جوان امروزی در میان نبوده است.

می‌شد و هم به کودکانی می‌اندیشید که «غول کرونا»، «قلعه امید» شان را تسخیر کرده بود. هفت‌خان پیش روی «مبارک» هر چه که باشد، توان زمینگیر کردن اسبِ آرزوهای کودکان را نخواهد داشت. امر دشواری که یادآور تکرار تاریخ است؛ تاریخ دشواری‌های بشر که روزی به مدد ماورا الطبیعه‌ها پیروز می‌شد و بدین روزگار به نوندآوری دانش می‌خواهد که روبینندن باقی بماند. عروسک‌ها زاده همین آرزومندانند. پیکرک‌هایی که با حلول

در اسطوره‌های دپروز، رؤیاهای فردای ما را فریاد می‌زنند. هجدهمین جشنواره تئاتر عروسکی تهران مبارک در بستر رسانه‌های ارتباطی برگزار می‌گردد. مجالی مغتنم که کمترین موهبت آن، عدالت دیداری و هم‌سهمی مخاطبان دور و نزدیک این جشنواره جلیل است. این بستر، هیچ کم از پر سیمرخ و اسب بالدار و دیگر نیروهای بجات‌بخش اسطوره‌ها ندارد و باید به خوش‌انجامی و خوش‌فرجامی جشنواره منتهی شود. بوستر این رویداد را می‌توان تیلور تام و تمام جشنواره تلقی کرد. از یک سو تأکید بر رنگ سرخ که علاوه بر پیشینه «مبارک» که روزگار شیوع کرونا و مخاطرات آن اشارت دارد حائز اهمیت است و از دیگر سو شادانیشی در تولید شخصیت تصویری «مبارک» که به هیجان، آغاز سخنواره‌ای دیگر را جار می‌زند، انتبایی برای آلام روزگار کنواست.

در اسطوره‌های دپروز، رؤیاهای فردای ما را فریاد می‌زنند. هجدهمین جشنواره تئاتر عروسکی تهران مبارک در بستر رسانه‌های ارتباطی برگزار می‌گردد. مجالی مغتنم که کمترین موهبت آن، عدالت دیداری و هم‌سهمی مخاطبان دور و نزدیک این جشنواره جلیل است. این بستر، هیچ کم از پر سیمرخ و اسب بالدار و دیگر نیروهای بجات‌بخش اسطوره‌ها ندارد و باید به خوش‌انجامی و خوش‌فرجامی جشنواره منتهی شود. بوستر این رویداد را می‌توان تیلور تام و تمام جشنواره تلقی کرد. از یک سو تأکید بر رنگ سرخ که علاوه بر پیشینه «مبارک» که روزگار شیوع کرونا و مخاطرات آن اشارت دارد حائز اهمیت است و از دیگر سو شادانیشی در تولید شخصیت تصویری «مبارک» که به هیجان، آغاز سخنواره‌ای دیگر را جار می‌زند، انتبایی برای آلام روزگار کنواست.

پرویز تناولی با مجسمه‌های «هیچ»، «دست‌ها» و «قتل و قفس» شناخته می‌شود اما انتشار آلبوم «کنسرت بزرگداشت پرویز تناولی» و فیلم «نقطه و شیر» با امضای پرویز تناولی در گالری هدایت شکل دیگری از کارهای این هنرمند را نمایان کرد. این شیرهای ایرانی توسط او طراحی شده‌اند و حاصل تلاش ۴۰ ساله این هنرمند است. او معتقد است «شیر» مهم‌ترین نماد ایران است و می‌گوید: «تلاش کردم منعکس‌کننده شیر در زمان خودم باشم.»

کسانی که فکر می‌کنند مرگ، بدترین اتفاق ممکن است، هیچ چیز درباره زندگی نمی‌دانند. هیچ چیز مثل آهنگی درباره یک عشق ناکام نمی‌تواند به یاد شما بیاورد که چگونه یک چیز با ارزش را از دست داده‌اید.

به نام تاریخ

می‌توان گفت سبید و چهل و ششمین روز از سال روز ادبیات است. به دلیل مشاهیر بزرگ شعر و داستان ایران و جهان که در این روز متولد شده یا در گذشته‌اند و اینجا آثارشان را مرور می‌کنیم.

تولد‌ها

مهدی اخوان ثالث: شاعر مشهور معاصر ایران که با شعر «زمستان است» شناخته می‌شود سال ۱۳۰۷ در چنین روزی به دنیا آمد. مهدی اخوان ثالث از کودکی به موسیقی علاقه داشت و از سلیمان روح افزا نواختن تار را آموخت. علاقه‌اش به شعر در کنار موسیقی باعث شد به انجمن ادبی خراسان راه پیدا کند و در این انجمن با شاعران بزرگ آن دوران آشنا شد. او ابتدا اشعاری به سبک کلاسیک و در قالب قصیده و غزل می‌سرود و پس از آن به سبک نو و شیوه نیمایی روی آورد. اولین مجموعه شعرش به نام «ارغنون» در سال ۱۳۳۰ منتشر شد و «زمستان» به عنوان مشهورترین مجموعه شعر اخوان ثالث سال ۱۳۳۵ عرضه شد. «آخر شاهنامه»، «از این اوستا»، «منظومه»، «پاییز در زندان»، «عاشقانه و کبود»، «زندگی می‌گوید: اما باز باید زیست»، «در حیات کوچک پاییز در زندان»، «دو‌خ اما سر» و «تو را ای کهن بوم و بر دوست دارم» دیگر آثار اوست. اشعار اخوان ثالث بیشتر زمینه اجتماعی داشتند و با لحن حماسی شان شناخته می‌شدند. اخوان ثالث داستان‌هایی برای کودکان مانند «آورد‌اند که فردوسی»، «درخت پیر و جنگل» و «پیر و پسرش» هم منتشر کرده است. او سال ۱۳۶۹ درگذشت.

حسن انوری: استاد زبان و ادبیات فارسی و از حافظ پژوهان ایران سال ۱۳۱۲ متولد شد. حسن انوری دکترای ادبیات فارسی را از دانشگاه تهران گرفت و پس از آن به عنوان استاد دانشگاه مشغول به کار شد. او پژوهش‌های زیادی درباره حافظ و سعدی انجام داد و مصحح گلستان سعدی بود. انوری سرپرستی تألیف فرهنگ بزرگ سخن را برعهده داشته و «یک قصه بیش نیست»، «دستور زبان فارسی»، «راهنمای تدریس فارسی»، «روزنامه رستم و سهراب»، «صدای سخن عشق»، «غننامه رستم و سهراب»، «گزیده اشعار رودکی» و «شوریده و بی قرار درباره سعدی و آثار او» را تألیف‌های انوری است. جالب است بداندید نام خانوادگی او به علت علاقه پدرش به شاعران ایرانی انتخاب شده است و چون اجازه استفاده از نام خانوادگی فردوسی و سعدی داده نشده بود او نام انوری، شاعر قرن ششم را انتخاب کرد. تدوین بعضی حروف لغتنامه دهخدا هم برعهده انوری بوده است.

● **عمران صلاحی** شاعر، **علی اصغر دشتی** کارگردان، **سید عظیم موسوی** نمایشنامه‌نویس و کارگردان، **نبی احمدی** شاعر، **مهدی افروزمنش** داستان نویس، **سالم پوراحمد** شاعر، **محمدرضا رحمانی** شاعر، **مهدیه لطیفی** شاعر، **هادی حاجی آقاچانی** معمار خوشنویس و **فؤاد حسینی** خواننده موسیقی کردی هم متولد امروز هستند.

درگذشت‌ها

یاشار کمال: پدر ادبیات ترکیه سال ۲۰۱۵ در چنین روزی درگذشت. یاشار کمال متولد ۱۹۲۳ بود و زندگی سختی را در کودکی با مرگ پدرش گذراند. در دوران جوانی هم چند بار به دلیل فعالیت‌های سیاسی علیه دولت ترکیه به زندان رفت و در این سال‌ها داستان‌نویسی هم می‌کرد. نخستین مجموعه داستانش به نام «گرمای زرد» سال ۱۹۵۲ منتشر شد و پس از آن در سال ۱۹۵۵ رمان «انجحه مهم» را نوشت که او را به شهرت رساند. کتابی که تاکنون به ۲۰ زبان ترجمه شده است. «زمین آهن است و آسمان مس»، «کیاده بی زوال»، «جنایت‌بازا راه‌انگزان»، «اربابان آکچاساز»، «پرندهگان همه رفتند»، «خروس‌خوان»، «یاقی»، «افسانه کوه آغری» و«سه افسانه آناتولی» دیگر آثار یاشار کمال است. او سال ۲۰۰۸ جایزه بزرگ ادبیات ترکیه را به دست آورد. آخرین کتاب کمال سال ۲۰۱۳ با نام «پرنده‌ای با یک بال» منتشر شد. کتابی که ۴۰ سال پیش از انتشار نوشته و آن را در کشوی میز خود نگه داشته بود.

آلفونس دولامارتین: شاعر و نویسنده فرانسوی سال ۱۸۶۹ درگذشت. آلفونس دولامارتین متولد ۱۷۹۰ بود و نخستین کتابش را با نام «اندیشه‌های شاعرانه و مذهبی» سال ۱۸۲۰ منتشر کرد و سال ۱۸۲۳ با شعر فلسفی «اندیشه‌های تازه» و به دلیل سبک جدیدش مورد توجه مردم قرار گرفت. «هماهنگی‌ها»، «سقوط یک فرشته»، «ژوسلین»، «برگزیده» و «افاقل»، دیگر آثاری بود که از دولامارتین منتشر شد و البته مشهورترین اثرش شعر «دریاچه» است. او حوادث و اتفاقات عادی زندگی را به زبان ساده و با دید شاعرانه می‌نوشت و به همین دلیل هم شهرت پیدا کرد. آثار دولامارتین فقط شعر نبودند و او کتاب‌هایی مانند «مرگ سقراط»، «تاریخ روسیه»، «مردان بزرگ خاور»، «رازهای جدید»، «زندگی میکِل آنژ»، «تاریخ ژیروندون‌ها»، «مشاور ملت» و «زندگی اسکندر کبیر» را هم نوشته بود.

● سالروز درگذشت **یونس درشتی** خواننده هم امروز است.

عکس نوشت

پرویز تناولی با مجسمه‌های «هیچ»، «دست‌ها» و «قتل و قفس» شناخته می‌شود اما انتشار آلبوم «کنسرت بزرگداشت پرویز تناولی» و فیلم «نقطه و شیر» با امضای پرویز تناولی در گالری هدایت شکل دیگری از کارهای این هنرمند را نمایان کرد. این شیرهای ایرانی توسط او طراحی شده‌اند و حاصل تلاش ۴۰ ساله این هنرمند است. او معتقد است «شیر» مهم‌ترین نماد ایران است و می‌گوید: «تلاش کردم منعکس‌کننده شیر در زمان خودم باشم.»